

Nr 255.

Av herr **Andersson** i Falkenberg, *angående ändring av gällande bestämmelse om skyldighet för vissa automobilägare att utgiva särskilt väghållningsbidrag.*

Innan förslag om allmän automobils katt förelåg, föreslogs viss vägs katt för tyngre automobiler i regelbunden trafik. Under tiden utredningen om dessa tyngre bilers vägs katter var under arbete, framkom förslag om allmän automobils katt. Denna genomfördes vid 1922 års riksdag som följer:

skatt å bilens vikt 8 kr. pr 100 kg. samt gummiskatt kr. 1:50 pr kg. År 1924 infördes dessutom bensinskatt med 5 öre pr liter jämte tull av 1 öre pr 10 liter.

Då i och med dessa skatter automobiltrafiken, och i synnerhet den yrkesmässiga, får lämna bidrag till det genom densamma orsakade vägunderhållet, har från många håll och bl. a. även av Kungl. Maj:ts kommitté-sakkunniga för maskinell vägtrafik ansetts, att icke ytterligare bidrag till vägunderhållet skola kunna uttagas av vissa automobilägare.

Stockholms stad införde på sommaren år 1922 extra kommunal vägs katt å automobilomnibusar. Fr. o. m. den 1 januari i år har dock denna extra beskattning, såsom varande oskäligen, borttagits.

Då härtill kommer, att bestämmelserna i gällande automobilförordning äro så avfattade, med hänsyn till föreskriven minsta ringbredd och största tillåtna hastighet, att samtliga biler, av vad slag de vara må, skola åstadkomma samma slitning, finnes intet motiv kvar för en extra länsautomobils katt och därtill på just de fordon, som äro nationalekonomiskt mest berättigade.

På grund av vad ovan anförts, får jag härmed föreslå,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om sådan ändring av § 27, mom. 1, i Kungl. Maj:ts förordning om motorfordon den 15 juni 1923, att åläggandet av särskilt väghållningsbidrag för vissa bilägare måtte utgå eller genom fullt tydliga bestämmelser inskränkes till viss bestämd automobil, som bevisligen åstadkommit närmare angiven särskild skada å väg.

Stockholm den 22 januari 1925.

Anders Andersson,
Falkenberg.

